Jēzus Draudzes

DZĪVE

Nr. 119/12, 2013

Jēzus saka: "ES ESMU pasaules gaisma; kas seko Man, tas patiesi nestaigās tumsībā, bet tam būs dzīvības gaisma." /Jņ 8:12/

Zinātāji runā, ka tumšais rudens laiks vairo depresīvu noskaņojumu. Laikam jau tā arī ir. Ieteikums skan: iededziet vairāk gaismas ķermeņu, pavadiet vairāk laika gaišās telpās. Ieteikums ir labs, tomēr vairāk iedegtu lampiņu laikam nebūs labākā atbilde uz mūsu dvēseles ilgām.

Ar gaismu, kas spīd kaut kur ārpusē, ir daudz par maz. Gaismas īsto spēku piedzīvojam tad, kad tā spīd mūsos, varam sacīt arī – iekšpusē. Telpa, kurā jāspīd gaismai un kurai jābūt piepildītai ar gaismu, ir mūsu sirds. Bībelē sacīts: „Dievs, kas sacījis: no tumsas atspīdēs gaisma, – ir iespīdējis mūsu sirdīs" (2Kor 4:6). Īsti paglābti no depresīva noskaņojuma varas kļūstam tad, kad sirds pilna gaismas.

Par mums, Jēzus mācekļiem, Viņš ir pavēstījis kaut ko ļoti radikālu: „Jūs esat pasaules gaisma" (Mt 5:14). Nevis gaidiet vairāk gaismas, bet nesiet to, jo jūsos jau ir gaismas pilnība. Mēs – pasaules gaisma? Izklausās neticami. Bet tā ir realitāte, jo tāds ir Jēzus lēmums.

Ja kāds saka: „Es patiesi vēlos, lai mana sirds būtu pilna ar šo dzīvības un prieka gaismu, bet – kā?", pateikšu vien sen zināmu un uzticamu vēsti – Jēzus pats ir vienīgā patiesā mūžīgās dzīvības Gaisma, kas nākusi pasaulē. Kad Viņš ienāk tavā sirdī, Viņš piepilda to ar gaismu. Un tavā sirdī Viņš ienāk tad, kad ticībā Viņu uzņem. To, kā tam jānotiek, nevar izteikt labāk, kā to jau pateicis evaņģēlists Jānis: „Viņš bija patiesā gaisma, kas nāca pasaulē.. Tiem, kuri viņu uzņēma, kas ticēja viņa vārdā, viņš ļāva kļūt par Dieva bērniem" (Jņ 1:9, 12).

Lūk, to gribu no sirds novēlēt ikvienam, jo īpaši, Kristus dzimšanas svētkiem tuvojoties, – negaidīt tik daudz, ka ārējais svētku spožums atnesīs atbildes uz jūsu ilgām un vajadzībām, bet piedzīvot to, ka dzīvības gaisma jau mirdz un spīd jūsos. Piedzīvot tā, ka varat sacīt: „Tagad es vairs tik ļoti negaidu gaismas brīnumu – man jau ir dzīvības gaismas dāvana, un es ļoti vēlos tajā dalīties ar citiem."

Svētīgu Adventes un Ziemassvētku laiku vēlot, mācītājs Erberts Bikše

DECEMBRIS

P	O	T	C	P	S	Sv
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

Sestdien, 14. decembrī, plkst. 18.00 koncerts „Pie Tavas sirds". Piedalās: Ingus Pētersons, Ieva Akurātere, Evita Zālīte. Biļetes var iegādāties „Biļešu paradīzes" kasēs. Cena Ls 4.

Otrdien, 17. decembrī, plkst. 18.30 muzikāls Ziemassvētku piedzīvojums Svētdienas skolā „Ceļš uz Betlēmi".

Ceturtdien, 19. decembrī, plkst. 19.00 Kamila Sensāna Ziemassvētku oratorija. Piedalās Saulkrastu kultūras centra jauktie kori.

Svētdien, 22. decembrī, plkst. 10.00 4. Adventes un Iesvētes dievkalpojums.

Otrdien, 24. decembrī, plkst. 16.00 Ziemassvētku uzvedums „Pasaki tu to!", **plkst. 19.00** Ziemassvētku svētvakara dievkalpojums.

Trešdien, 25. decembrī, plkst. 10.00 Ziemassvētku dienas dievkalpojums.

Ceturtdien, 26. decembrī, plkst. 18.00 Ziemassvētku uzvedums „Pasaki tu to!".

Otrdien, 31. decembrī, plkst. 18.00 Vecgada vakara dievkalpojums.

Trešdien, 1. janvārī, plkst. 12.00 Jaungada dienas dievkalpojums.

Svētdien, 2. janvārī, plkst. 17.00 Draudzes eglīte.

Pirmdien, 6. janvārī, plkst. 18.00 Zvaigznes dienas dievkalpojums.

DRAUDZES DIAKONIJA MĪĻI AICINA PIEDALĪTIES ZIEMASSVĒTKU

DĀVANIŅU SAGATAVOŠANĀ SENIORIEM

No 1. līdz 15. decembrim pie diakonijas darbiniekiem un draudzes lietvedes var saņemt aploksni ar viena seniora vārdu un ieteikumiem, kā veidot dāvaniņu. Sagatavoto dāvaniņu lūdzam atnest uz baznīcu vai nodot diakonijā (Draudzes namā, Dzirnavu ielā 118) līdz 17. decembrim.

Šajā laikā, kad domājam par to, kā iepriecināt svētkos savus tuvos un mīļos cilvēkus, aicinām būt atsaucīgiem un dāvāt mīlestību un sirds siltumu arī mīļajiem vecētiņiem un vecmāmiņām mūsu draudzes ģimenē. Var būt arī tā, ka jūsu gatavotā dāvaniņa kādam būs vienīgais svētku sveiciens, ko palikt zem eglītes.

Pateicībā par atsaucību, Jolanta Cukure (t. 28377608) un Ilze Kolma (t. 29372676)

ZIEMASSVĒTKU AKCIJAS DALĪBNIEKI

Agita Fišmane

Aicinājumu piedalīties šajā akcijā jutu jau sen. Savu dalību sāku ar dāvanu iznēsāšanu, bet šovasar sāku adīt zeķes. Pirms tam bija grūtības ar dziju, bet, kad sāku adīt, uzradās arī dzija. Piedalos šajā akcijā, jo gūstu prieku no tā, ka varu palīdzēt bez lieliem ieguldījumiem, un zeķu adīšana ir kā zibensnovedējs, kā atslodze no ikdienas raizēm. Dāvanas sāku adīt pēc tam, kad no Līvijas uzzināju par Ziemassvētku dāvanu akciju. Jutu vēlmi dot kaut ko pretī draudzei, jo draudze man ir ļoti daudz palīdzējusi. Man nepatīk ņemt, nedodot pretī.

Dzintra Amata

Ziemassvētku dāvanu akcijā piedalos no 2003. gada Ziemassvētkiem. Mani uzrunāja Līvijas aicinājums, kad viņa pēc dievkalpojuma stāstīja par šādu iespēju palīdzēt. 2005. gadā pati varēju nogādāt dāvanu saņēmējai, un tā sākās brīnišķīga draudzība, kas ilga septiņus gadus un beidzās ar apdāvināmās kundzes aiziešanu mūžībā. Toreiz sarunāju, ka arī turpmāk gatavošu dāvanas tieši šai kundzei, jo biju viņu iepazinusi un zināju, kas viņai visvairāk nepieciešams. Pieteicos gatavot dāvanu vēl kādam vientuļam draudzes loceklim un, ja Dievs deva vairāk līdzekļu, palīdzēju arī citiem. Reizēm notika tā, ka iesaistījāmies visa ģimene, lai palīdzētu citai grūtībās nonākušai ģimenei.

Vienmēr palīdzu izvadāt dāvanas Juglas iedzīvotājiem, turklāt daru to ne tikai Ziemassvētkos, bet arī Lieldienās un Pļaujas svētkos. Dāvanās ielieku lietas, kas cilvēkus iepriecina, piemēram, skaistu, pārdomātu rotājumu mājoklim, kas ienes gaismu un svētku sajūtu, veselīgus saldumus, noteikti piparkūkas un arī ko tādu, ko saņēmējs var uzdāvināt tālāk kā pateicību par sniegto palīdzību. Dāvanā noteikti ielieku arī draudzes kalendāru. Šajā akcijā piedalos tāpēc, ka dāvināšana mani iepriecina daudz vairāk nekā dāvanu saņemšana. Jūtu ļoti lielu prieku un gandarījumu, jo iegūstu jaunus draugus. Pēc tam, kad visas paciņas ir uzdāvinātas, jūtos tā, it kā es pati būtu saņēmusi dāvanas.

Intervējusi Vita Rudzīte

ZIEMASsvētkos – facebook

Pēdējā laikā arvien biežāk *saduros* ar *Facebook* tēmu. Šim sociālajam tīklam par reklāmu nav jāuztraucas – paši lietotāji to efektīvi uztur, paplašina un apaudzē. Ar katru dienu saprotu aizvien vairāk – dzīve bez *Facebook* var kļūt par izaicinājumu.

Nu, piemēram, kā sazināties ar cilvēku, kas man nav pazīstams, bet kuram zinu vārdu un uzvārdu? Telefongrāmata? Sen dus vēstures kapsētā. E-pasts? Ha, nav tik viegli sadabūjams, ja cilvēks pats to nav kaut kur publiskojis. *Draugiem.lv*? Hallo, noiets etaps... Bet, tiklīdz pajautāju apkārtējiem pēc padoma, atbilde ir viena – meklē *Facebook*ā!

Vai arī darba sakarā – strādāju jomā, kur jāseko līdzi nozares aktualitātēm. Jā, varu, protams, laiku pa laikam skatīties nozares svarīgāko institūciju tīmekļa vietnes, apmeklēt seminārus, konferences, abonēt nozares presi un galu galā skatīties vai klausīties aktuālās ziņas. Bet daudz vienkāršāk taču ir sekot līdzi nozares uzņēmumu un organizāciju *Facebook* kontiem. Informāciju par jaunāko var iegūt nevis reizi gadā, bet reizi stundā, ja vien pietiek spēka tam visam sekot.

Vai arī komunikācijas ziņā – gribu kādam kaut ko pateikt, pavēstīt, pajautāt. Pēc veca paraduma varētu rakstīt vēstuli vai e-vēstuli, kas sāktos pieklājīgā tonī ar *Labdien* vai *Sveiki* un beigtos ar laba vēlējumiem. Bet arvien vairāk saprotu, ka tas *nerullē.* Komunikāciju starp diviem cilvēkiem pamazām aizstāj komunikācija starp grupām – es *nolaikoju* (vai varbūt varētu latviskot kā *sapatīkoju*) un pievienojos grupai, kam patīk šis vai tas. Vai arī *nošēroju* (latviskosim kā *aizpadalos*) kaut ko, kas patīk man, ar visiem saviem draugiem. Nu, to bez *Facebook*a – nekā. Jūtu, ka ziņas, ar ko operēju es, manu draugu – *Facebook* fanu – skatījumā būtu vai nu vecas, vai ļoti vecas.

Tomēr pēdējo dienu spilgtākais notikums laikam ir drāma ar nosaukumu „Zābaki"! Darba biedrenes kuplā skaitā priecājas un apspriež gandrīz ideālu apavu veikalu, kurā vieni zābaki par otriem glītāki un cenas jaukas, patīkamas. Kad mēģinu piebiedroties iespējamam brīnišķīgā sapņu veikala apmeklējumam, jo tieši šobrīd ir labas atlaides, saņemu aizrādījumu, ka uz mani atlaides diemžēl neattiecas, jo neesmu reģistrējusies *Facebook* kā šī uzņēmuma sekotāja. Saprotiet paši – te gandrīz vesels zābaks jāpieraud!

Latviešiem ir tāds labs teiciens – skatīt vaigā. To varētu tulkot kā „redzēt paša acīm", „satikt *dzīvajā*". Reiz, *skatot vaigā* Bībeles studiju grupas dalībniekus, vadītāja pēkšņi pajokoja – mums jau te pašiem savs *Facebook*! Kad nesapratu, izrādījās, ka ar *book* domāta Bībele, ko tobrīd studējām, bet ar *feisiem* – personas, kas ieradušās un ko satikām *dzīvajā*. *Face-book.*

Man šis jociņš kaut kā labi *iesēdās*. Jā, patiesi, tas ir interesanti, ka Dievs mācībai, saziņai, patiesības atklāšanai pats par Sevi, mums ir devis tieši grāmatu. Ja paskatos uz dzīvi, kāda tā mutuļo tepat pie tuvākajiem, nu kuram vairs mūsdienās ir spēks un laiks lasīt grāmatas? Un ne tikai lasīt, bet arī izlasīt. Kādu žurnālu, rakstu vai komentāru – to jā, bet grāmatu? Mēs esam palikuši par īso distanču skrējējiem. Īsi, ātri, bet daudz – tāds varētu būt šodienas moto. Bet kāda bilde būtu mūsu galvā, ja mēs izlasītu vienu nodaļu no „Zaļās zemes", pāris rindiņu no „Tālavas taurētāja", kādas druskas no Sakses un Ziedoņa pasakām un pāri uzpilinātu dažas rindu kopiņas no Vācieša? Vai kā būtu, ja mēs tikai un vienīgi pa atsevišķam pantam lasītu Bībeli un nekad neuzlūkotu to kā vienu veselumu, nesaslēgtu to vēsturiskā un saturiskā kopbildē? Droši vien būtu tā, kā nesen rakstīja mana kolēģe no Moldovas galvaspilsētas, – „Sveicieni no Kišmiševas!".

Tā nu es sēžu, un riņķo mans domu karuselis ap *Facebook.* Es taču ļoti labi saprotu, ka jebkāds mans nosodījums tiem, kas lieto mūsdienu socializēšanās rīkus, būtu smieklīgs. Un jebkādas iedomas, ka to nelietotāji ir labākas un saprātīgākas būtnes, – absurdas. Bet man tas vārdiņš nekrīt ārā no prāta – *Facebook*. *Face–book*. Seja/vaigs un grāmata. Tik ļoti nekrīt ārā no prāta, ka tieši to gribu mums visiem novēlēt šajos Ziemassvētkos – īstu *Facebook*! Vispirms – *Face.* Visiem kārtīgi un no sirds skatīt vaigā tos, kas mums ir svarīgi, pavadīt ar viņiem laiku, veltīt nedalītu uzmanību, dāvāt cits citam šo dārgo klātbūtni *dzīvajā*. Un, otrkārt, – *Book.* Novēlu mums visiem mīlestību un neatlaidību lasīt to Lielo, Gudro un Labo Grāmatu, kuru Dievs pats mums ir uzdāvinājis! Un arī mīlestību uz grāmatu lasīšanu vispār! Kāpēc lai grāmatas mums nekļūtu par zālēm pret ikdienību, skrējienu un virspusējo dzīvesveidu? Tātad – šogad Ziemassvētkos visiem dāvanā *Facebook*! Sagribējās to *nošērot* ar jums.

Laura Antikvariāte

BĒRNI CEĻĀ UZ BETLĒMI

Daudzi no mums ir raduši 24. vai 25. decembrī doties uz baznīcu, lai noskatītos Ziemassvētku uzvedumu. Šogad **otrdien, 17. decembrī, plkst. 18.30** pirmo gadu būs īpaši veidots **muzikāls uzvedums bērniem „Ceļā uz Betlēmi"**, kurā piedalīsies Svētdienas skolas bērni, skolotāji, bērnu korītis, draudzes koris un vēl citi apdāvināti brāļi un māsas Kristū. Muzikālā uzveduma idejas autore Laura Ceļmale stāsta: „Ziemassvētku gaidīšanas laiku var salīdzināt ar skriešanas sacensībām – mēs cenšamies visu paspēt un visur būt. Un tad piebremzējam pašā Ziemassvētku priekšvakarā. Bet Kristus grib pie mums ienākt. Es domāju, ka Viņam ir svarīgi, vai mēs Viņu gaidām. Iedomājos tādu garu soliņu Betlēmes ceļa malā, uz kura mēs visi, lielo skrējienu pārtraukuši, sēžam un gaidām. Un redzam uz ceļa Jāzepu un Mariju, redzam ganus ar visu lielo ganāmpulku, redzam eņģeļu kori gavilējam, redzam Austrumu gudros. Un nedomājam tik daudz par to, kā ir vai kā varētu būt, bet vienkārši norimstam, lai gaidītu." Tas nebūs līdz pēdējai detaļai noslīpēts uzvedums, bet tā būs brīnišķīga iespēja visiem kopā doties ceļā uz Betlēmi, ļauties Dieva vadībai un iespējamiem pārsteigumiem. Tā būs mūsu iespēja pasniegt dāvanu Dievam. Uzveduma laikā klausīsimies Kristus dzimšanas stāstu, kāds tas ir pierakstīts Bībelē, un vienlaikus vērosim ainas, kas pavērsies mūsu acu priekšā. Mums dziedās divi kori – bērnu korītis un draudzes koris –, un arī mēs paši varēsim daudz, daudz dziedāt līdzi.

Vita Rudzīte

ZIEMASSVĒTKI – mūžīgs notikums

Ritms, tēlu pozas, krāsu un gaismu kontrasti... Mākslinieki jau kopš Jēzus laikiem ir izmantojuši dažnedažādus paņēmienus un tehnikas, lai kaut vāji spētu attēlot to, ko attēlot un iedomāties ir gandrīz neiespējami – gaismu, mūžīgo gaismu, un to, kas ir aiz tās – Jēzu. Par gaismu, staigāšanu tajā un par mūsu laika vērtībām pārdomās dalās Jēzus draudzes locekle, mākslas vēsturniece un Latvijas Universitātes docente Austra Avotiņa.

Intervējusi Alise Pīrāga

Jēzus ir teicis: „ES ESMU pasaules gaisma; kas seko Man, tas patiesi nestaigās tumsībā, bet tam būs dzīvības gaisma." (Jņ 8:12) Vai mākslā šo patiesību ir izdevies noķert un ietvert?

Jā, protams. Jau gandrīz divdesmit gadsimtus mākslinieki ir attēlojuši visu, kas Bībelē aprakstīts un saistās ar šiem Jēzus vārdiem: attēlojuši Viņu mierīgu, rūpju un ieinteresētības pilnu par visu un visiem, attēlojuši gan kā upuri, gan kā uzvarētāju. Tas arvien ir bijis iedrošinājums un ceļa rādītājs visiem, kas Viņu meklējuši. Senākos laikos gaismai cilvēku apziņā bija pilnīgi cita vērtība nekā mūsdienās. Gaisma bija tikai tā, ko Dievs bija devis, – dabiskā saules gaisma. Neviens negulēja, kad spīdēja saule, tāpēc visam, kas aicināja uz gaismu, un visam, kas bija gaisma, bija milzīga – ne tikai reāla, bet arī simboliska – vērtība.

Savukārt, ja runājam par gaismas „noķeršanu" vai ietveršanu, tad mākslai ir savi izteiksmes līdzekļi. Tas ir kolorīts, ritms, gaišā un tumšā kontrasts, tēlu pozas un žesti – viss, kas veido kompozīciju un atstāj vizuālu iespaidu uz skatītāju. Piemēram, žesti: kāds ir labvēlības žests, kāds ir miera sveicinājums – tas mūsdienu neuzmanīgajā komunikācijā ir gandrīz zaudējis vērtību. Svētdienās miera sveicienā draudzes locekļi tik sparīgi cits citu sveicina, un tas ir ļoti jauki, bet cik svarīgi ir tajā brīdī ieskatīties otram acīs… Mākslas darbos mēs to varam mācīties, ja gribam.

Kāda ir kristīgā māksla mūsdienās? Vai Ziemassvētku tēma laika gaitā ir mainījusies?

Ziemassvētku tēmu tiešā veidā gan neesmu pamanījusi. Domāju, tas tāpēc, ka laiks tagad ir tāds kontrastains un neviendabīgs. Šajā stāstā pavisam īpašu nozīmi es redzu pravietojuma vēsturei, Ābrahāma un Īzaka liktenim. Arī par to vajadzētu domāt Ziemassvētkos. Tas nav viegli, cilvēki dzīvo ļoti atšķirīgos apstākļos, un priekšstati par personiskām vērtībām un sabiedrības vērtībām ir tik mainīgi. Varbūt tāpēc arī mākslā uzskati par svarīgo ir atšķirīgi. Kopumā šķiet, ka Vecās Derības tematika ir aktuālāka. Ja runājam par Jauno Derību, tad tēmas noteikti ir saistītas ar Jēzus zemes dzīves laiku un, galvenokārt, traģiskajiem, cilvēciski smagajiem notikumiem. Piemēram, Marlēna Dimā (*Dumas*, 1953), ļoti slavena gleznotāja, nesen radījusi Jēzus dzīvei veltītu gleznu sēriju (piemēram, par Mt 27:46). Tēlniecībā Adels Abdesemeds (*Abdessemed*, 1971), veidojot arī Kristus ciešanām veltītus darbus, runā par to pašu – par mūsu ilgām pēc žēlastības un patiesības. Vispār tādu mākslinieku ir daudz, bet ne visi pirmajā brīdī izskatās pieņemami, ir jāiedziļinās. Piemēram, skandalozais Krievijas performanču mākslinieks Oļegs Kuļiks, par kuru iedomājoties, daži šausmās aizžmiedz acis, oktobrī bija Rīgā ar ļoti saistošu runas performanci, bet reti kurš zina, ka Parīzes operā viņš ir uzvedis Hendeļa oratoriju „Mesija". Tik spēcīgu un iedarbīgu mākslas darbu pasaulē nav pārāk daudz. Mūsdienu mākslas spēks ir tajā, ka tās izteiksmes valodai nav robežu, tiek izmantots viss – skaņa, gaisma, lāzeri, projekcijas, kustības –, viss, ko var un arī ko nevar iedomāties.

Jūs esat teikusi, ka māksla iet līdzi laikam. Kādas mūsu laika pazīmes saskatāt mūsdienu mākslā?

Mūsu laika pozitīvā iezīme ir tā, ka laikmetīgā māksla izteikti un neatlaidīgi runā par garīgās dzīves vērtībām. Pēdējā laikā man ir veicies ieraudzīt izcilus garīgos meklējumos aizņemtu mākslinieku darbus. Tādi autori šogad bija redzami gan Venēcijas biennāles kuratora ekspozīcijā, gan Bratislavas ilustrāciju biennālē, kur es biju žūrijā.

Venēcijas biennālē, kas šogad notika 55. reizi, arvien ir ekspozīcijas daļa, ko veido konkursā izvēlēts kurators. Viņam ir tiesības veidot ekspozīciju pēc saviem ieskatiem un izvēlēties mākslinieku no visas pasaules. Šogad tika izvēlēti 155 mākslinieki no 38 valstīm. Viena no idejām bija ar mazliet ironisku pieskaņu apskatīt cilvēku vēlmi būt vareniem, redzēt un zināt visu. Man tas sasaucas ar tādu neatlaidīgu Bābeles torņa būvniecību 20. gs. otrajā pusē. Piemēram, viens no šīs izstādes mākslas darbiem ar ļoti lielu nozīmi kopīgajā idejā bija Roberta Krumba (*Crumb*, 1943) zīmējumu kolekcija. Komiksa formā tā attēlo visu Pirmās Mozus grāmatas vēsturi. Piecos gados viņš ir uzzīmējis visas 50 šīs grāmatas nodaļas, un izstādē tas bija redzams 207 ļoti iespaidīgos darbos.

Otrs piemērs no Bratislavas ilustrāciju biennāles. Galveno balvu šajā bērnu grāmatu mākslinieku skatē

saņēma ilustrācijas bilžu grāmatai par Grēku plūdu tēmu (*N. Wehrle, E. Laube. Die Grosse Flut, Genesis 5–9*). Šie ir tikai divi piemēri, bet tieši tie mani ļoti iepriecina un ir ļoti svarīgi. Bet tādu ir daudz. Faktiski tas nozīmē, ka varam runāt par pavērsienu no mākslas amatniecisko kvalitāšu prioritātes uz satura un garīgo tēmu dominanti. Trešā daļa no visiem autoriem Venēcijā bija nevis mākslinieki tradicionālā izpratnē, bet gan domājoši, filozofiski noskaņoti īpatņi. Tā arī ir tā pozitīvā iezīme – priekšplānā ir nevis fiziska varenība, bet garīgums un cilvēciskums. Tas ir pretrunā ar to, ko piedāvā popkultūra, un ļoti labi, ka tā!

Vai redzat kādu veidu, kā mūsdienu sabiedrību (īpaši jauniešus, kam bieži trūkst zināšanu par Bībeles saturu) izglītot un vest tuvāk Bībeles patiesībām?

Es gribētu teikt, ka, pirmkārt, jālasa Bībele, bet, domājot par saviem studentiem, zinu, ka tas nav gluži pareizais sākuma aicinājums. Otrkārt, vajag interesēties par laikmetīgo mākslu, lasīt, skatīties, domāt… Nopietni interesēties, jo tikai laikmetīgā māksla var uzrunāt mūsdienu sabiedrību. Tā tam arī jābūt. Nevajag nobīties no pirmajiem, varbūt neveiksmīgajiem, mēģinājumiem. Mums jābūt iecietīgiem pret savu laiku: mēs redzam visu, kas tiek radīts, nav laika distances, nav notikusi vērtīgākā atlase, tāpēc sastopamies ne tikai ar šedevriem, kā tas ir ar seno laiku mākslu.

Gribu minēt vēl vienu piemēru – novembrī Rīgas Doma dārzā bija uzstādīts Kristapa Ģelža (1962) mākslas darbs „Kancele". Visai kļūmīgs – gan novietots nevietā, gan nosaukums slikts, jo darba ideja ir grēksūdze. Katrs varēja nostāties pie 7 m augsta bijušā apgaismojuma staba, kura augšgalā griezās liels ventilators, un īsziņā aizsūtīt grēksūdzes lūgumu (uz staba bija telefona numurs). Kad ziņa „aizgāja" jeb grēks „tika piedots", atskanēja gluži vai dievišķīga mūzika ar latīnisku tekstu no Mateja ev. 6. nodaļas. To speciāli šim darbam sacerējis komponists Ģirts Bišs (1967). Pārbaudīju – ļoti spēcīgi iedarbojas uz jauniešiem. Lai nu kā, bet pārdomas raisošs, visai ievērojams notikums mūsu mazajā mākslas pasaulē.

Vai mākslai ir nozīme mūsu ticības izpratnē?

Tas nu gan būtu traki, ja es teiktu – nē. Protams, ka ir.

Kāda?

Mūzika mūs aizkustina līdz sirds dziļumiem, un aizkustinājumā mēs atveramies Dieva žēlastībai. Vizuālā māksla mums attīsta iztēli, bet iztēle, spēja ticēt neredzamajam un spēja ticēt nemateriālā vērtībai ir ticības dzīves pamats.

Kā jūs domājat, kādam vajadzētu būt mākslas uzdevumam no kristīgā skatpunkta?

Lai pasaulīgajā dzīvē mēs nejustos kā noklīduši dzīvnieki… Lai māksla mūs vestu pie Dieva un ticības. Kā Luters teica: „Ja vien es mācētu, es visas telpas un sienas apgleznotu ar kristīgās tematikas sižetiem." Toreiz tas bija tā, jo cilvēki nemācēja lasīt latīniski; tagad, tā kā dzīvojam attēlu laikmetā un tāpēc attēlus „lasīt" vairs neprotam, man liekas, būtu vērts atgriezties pie tekstiem. Es gribētu, lai visur, visur ir citāti no Svētajiem Rakstiem – izcili, pamācoši, atgādinoši, īsi, skaidri. Un tas nekas, ka daudzi sākumā pat nezinātu, ka tie ir no Bībeles. Galvenais, lai „pielīp" un īstajā brīdī ienāk prātā. Tā, lai tie būtu tikpat „uzbāzīgi" kā TV reklāmu teksti, ko zina katrs bērns, lai cilvēki tos lietotu, arī ikdienā jokojot un smejot. Lai tie būtu mūsu ikdienas valodas neatņemama sastāvdaļa.

Kā jūs savā dzīvē piedzīvojat Jēzu kā pasaules un dzīvības gaismu? Kā tas izpaužas ikdienas dzīvē un darbos?

Mierā ar visu un pat nemierā, skaidri apzinoties, ka Miers ir man blakus. Miers man ir arī Gaisma. Divdesmit piecos gados esmu iemācījusies ļauties šim Mieram.

Ko, jūsuprāt, nozīmē staigāšana gaismā?

Tas jau iepriekšējā atbildē ietverts, bet varbūt klāt vēl nāk tas, ka es gribētu, lai to manu mieru un gaismu sajūt un saredz apkārtējie. Tas man vēl ne visai labi izdodas. Tieši šodien (14. novembrī) Dieva Vārds mums saka: „Esiet vienmēr gatavi atbildēt ikvienam, kas prasa jums paskaidrojumu par cerību, kas mīt jūsos." (1Pēt 3:15)

Kā jūs ģimenē svinat Ziemassvētkus?

Ģimenes lokā mūsu mājās. Pēc dievkalpojuma sēžam pie eglītes, dalām dāvanas, mēģinām dziedāt un skaitīt dzejoļus.

Kaut arī Ziemassvētkus piedzīvojam katru gadu, vai Jēzus bērna piedzimšana ir vienreizējs notikums cilvēka dzīvē?

Nē, domāju, ka tas ir mūžīgs notikums. Mūžībā nekas nav vienreizējs.

Foto no personiskā arhīva.
1. att. Austra Avotiņa mākslas gaismā Madridē, 2011. gadā
2. att. Ziemassvētki, Lk 2:1–7. Sv. Mārtiņa baznīca Cillis ciemā Šveicē (viens no 153 gleznojumiem uz baznīcas koka griestiem), 12. gs.

Rosinājums lasītājiem

Ejot pa mūsu dievnama jomu (eja aiz kolonnām), atrodiet piecus mākslas darbus, kas secīgi stāsta par Jēzus dzīvi (viens no pieciem mākslas darbiem ir Jēzus skulptūra altāra daļā). Izveidojiet šo stāstu, balstoties uz mākslas darbos redzamo un citātiem no Svētajiem Rakstiem. Iespējams atrast arī vairākas stāstam piemērotas vizuālās norādes.

Lūdzu, uzrakstiet šo stāstu un atsūtiet uz: *info@jezusdraudze.lv!*

Interesantākos darbus publicēsim draudzes izdevumā.

Ieskats mācītāja Aleksandra Bites lekcijā

„BĪBELE UN ZINĀTNE. VAI PASTĀV PRETRUNA?"

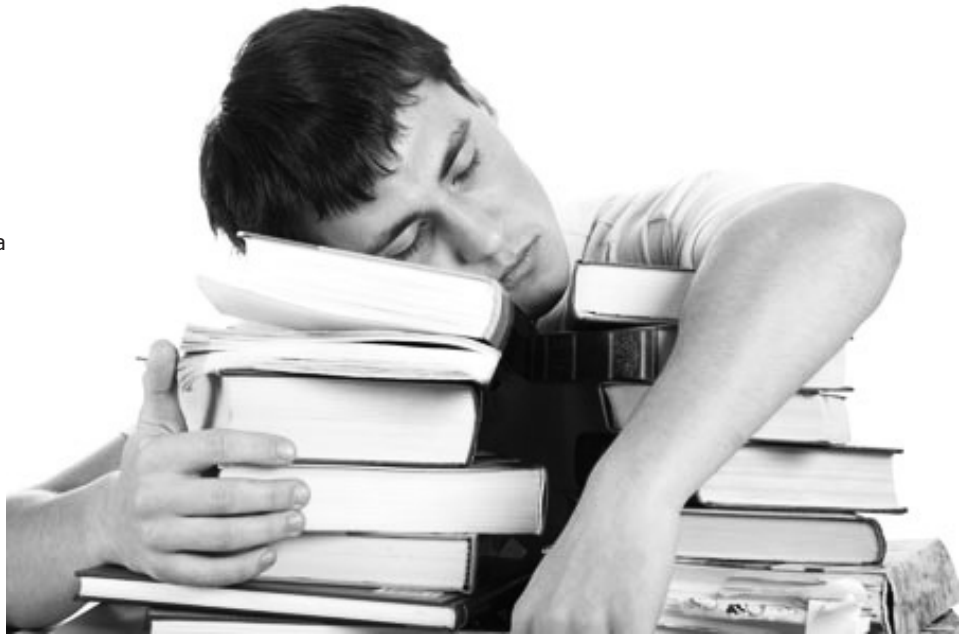

Mūsdienās bieži dzirdam, ka reliģija un zinātne ir divas pilnīgi atšķirīgas jomas, starp kurām valda nesaviena-jamas pretrunas. Taču mēs, kristieši, zinām, ka tā nav tiesa, ja vien sekulārā zinātne nemēģina uzņemties reliģijas lomu – skaidrot ne tikai to, kā viss ap mums darbojas, bet arī to, kāpēc un no kurienes viss ir radies. Par to 25. oktobra lekcijā Jēzus draudzē runāja Biķeru ev. lut. draudzes mācītājs Aleksandrs Bite.

Bībele neatspoguļo mitoloģisku pasaules ainu, un tas, ka Baznīca ar zinātni savstarpēji cīnītos, ir mīts, kam nav vēsturiska pamata. Ilgu laiku zinātne pastāvēja, pateicoties Baznīcas atbalstam.

Bībelē ir saskatāmas pretenzijas uz vēsturiskumu un precizitāti. Jau pašā Bībeles sākumā mēs lasām par pasaules vēsturisko izcelšanos. Ījaba grāmatā 26:7–10 redzam, ka Dievs atklāsmē cilvēkiem ir devis zināt to, ko tagad saucam par zinātniskām patiesībām. Ījaba grāmata tika uzrakstīta aptuveni 18. gs. pirms Kristus – laikā, kad par Saules sistēmas darbības principiem nekas vēl nebija zināms. Tāpēc rodas jautājums: kā Ījabs varēja zināt par to, ko rakstīja? „Viņš ir tas, kas izpleš zemes ziemeļus pāri tukšumam, kas tur zemi uzkārtu ne pie kā. Viņš savos mākoņos saņem ūdeni, un padebeši tomēr aiz šā ūdens svara nesaplīst gabalos. Viņš aizsedz skatam Savu goda krēslu, tam pāri pārklājot Savus mākoņus. Viņš pāri ūdeņiem nospraudis galējo robežu, kur saskaras gaisma un tumsa." Šajā Rakstu vietā redzams, ka Dievs Ījabam ir devis atklāsmi par to, ka Zeme ir „uzkārta ne pie kā" un ka jo tālāk prom izplatījumā, jo paliek tumšāks. Zinātnieki šīs patiesības atklāja daudzus gadsimtus pēc Ījaba.

Zinātne vistiešākajā veidā ir saistīta ar valodu, jo priekšstatus mēs ietērpjam vārdos. Viena no senākajām pasaules valodām – senebreju valoda – var izteikt iztēloto pasauli neatrauti no redzamās pasaules. Valoda ir Dieva dota, un caur dievišķo Vārdu viss ir radīts. Mēs varam pateikt vārdus, un nekas nenotiek, bet Dievs pasaka, un notiek. Jāņa evaņģēlijā 1:1–3 lasām: „Iesākumā bija Vārds, un Vārds bija pie Dieva, un Vārds bija Dievs. Tas bija iesākumā pie Dieva. Caur Viņu viss ir radies, un bez Viņa nekas nav radies, kas ir." Zinātnisko pamatu var izprast ar atklāsmes palīdzību. Vēstulē ebrejiem 11:3 ir teikts: „Jo ticībā mēs noprotam, ka pasaule ir radīta Dieva Vārda spēkā, ka no neredzamā cēlies redzamais." Pasauli ir iespējams izteikt un aprakstīt vārdos, bet tas, kā Vārds ir darbojies, paliek noslēpums.

Vārda došana bija pirmā zinātne. Pirmajā Mozus grāmatā 2:19–20 ir teikts: „Tad Dievs Tas Kungs veidoja no zemes ikvienu lauka zvēru un ikvienu putnu gaisā un pieveda tos pie cilvēka, lai redzētu, kādā vārdā viņš tos nosauks, un, kā cilvēks nosauktu ikvienu dzīvu radījumu, tāds lai būtu tā vārds. Un cilvēks nosauca vārdā visus lopus, visus putnus gaisā un visus lauka zvērus, bet viņš neatrada palīga, kas viņam atbilstu." Ādamam nebija drēbju, bet viņa pirmais instruments bija vārds.

Kaut arī zinātne uzplauka Apgaismības laikā, tas ir mīts, ka tā būtu radusies ateisma garā. Zinātnes rašanās ateismā ir neiespējama. Mūsdienu zinātne ir radusies, pamatojoties uz pasaules ainu, kas balstīta Bībelē, – tās ir zinātnes saknes. Daudzi zinātnieki, piemēram, Ī. Ņūtons (kurš, starp citu, sarakstījis Jāņa atklāsmes grāmatas komentāru) un D. Mendeļejevs, bija dziļi ticīgi cilvēki un savus atklājumus, kas bija izšķiroši svarīgi zinātnes attīstībai, skatīja Dieva patiesības gaismā. Arī viņu ieguldījums zinātnē ir saistīts ar Dieva dotām atklāsmēm! Kristīgā civilizācija ir arī tehnoloģiju dzimtene, tāpēc zinātne un tehnoloģijas sākotnēji ir bijušas saistītas ar kristīgo ticību.

A. Bite uzskata, ka mūsdienās apgalvojums „ir zinātniski pierādīts" uz cilvēkiem iedarbojas kā „svētie vārdi", līdz ar to kritiska informācijas uztvere ir reti vērojama parādība. Neviena teorija nevar pastāvēt bez metateorijas, taču, ja metateorija ir kļūdaina, tad arī teorija būs kļūdaina! Zinātne nevar pastāvēt bez ticības, jo ticība ir zinātnes patiesā metateorija. Ja zinātne par savu metateoriju izvēlēsies kaut ko citu, tad zinātniskās teorijas būs kļūdainas un cilvēku izpratne līdz ar to!

Lekciju A. Bite nobeidza ar vārdiem: „Bijība Tā Kunga priekšā ir visas gudrības sākums. Tas visu labi izjūt un saprot, kas tā dara. Viņa slava paliek mūžīgi" (Ps 111:10). Mums ir pasaule, ko radījis saprātīgs Dievs, Viņš ir radījis ar gudrību un atziņu (Jer 10:10–12), un Viņš spēj atklāt lietu patieso dabu, tāpēc mūsu patiesā gudrība ir meklējama šādā Dievā un bijībā pret Viņu!

Alise Pīrāga un Kārlis Liepkauls

Kāds ir Adventes laiks tavā dzīvē? Vai tas kaut kā atšķiras no citiem gada mēnešiem?

MARTA SPĒLMANE

Man Adventes laiks ir gaidīšanas laiks pirms Ziemassvētkiem. Ļoti izjūtu, ka, vadot dienas Dieva Svētā Gara klātbūtnē, ar katru Adventi arvien vairāk gribas noskaņoties un šo laiku pavadīt tā, kā no mums to sagaida Dievs, – sirdī un prātā ielaižot īpašu mieru, apstājoties no ikdienas „vāveres riteņa", esot pārdomās, lai garīgi noskaņotos un sagaidītu priecīgākos no Baznīcas svētkiem – Jēzus Kristus dzimšanas svētkus. Šo laiku vairāk nekā citkārt cenšos pavadīt mājās ar mīļajiem, harmonijā ar sevi, īstenojot dažādas radošas idejas un veidojot skaistas lietiņas nākamajiem svētkiem. Katru gadu mūsu mājās tiek darināts Adventes vainags, kas tiek vīts no dabiskiem materiāliem.

Man aug dēliņš, un arī viņam šis ir gaidīšanas laiks. Lai arī viņam vēl nav izpratnes, ko tad īsti mēs gaidām, arī viņa sirsniņā tiek iedegta vēlme izzināt šo laiku. Adrianam ir Adventes kalendārs ar šokolādes konfektēm, un reizē ar katras konfektes notiesāšanu cenšos pastāstīt viņam kaut ko par Ziemassvētkiem – ka tie, pirmkārt, ir Kristus dzimšanas svētki un tikai pēc tam viss pārējais, kas bērniem saistās ar šiem svētkiem. Decembrī īpaši cenšos neizlaist nevienu dievkalpojumu, un tie piepilda un pastiprina šo Adventes noskaņu. Katras Adventes pirmajā svētdienā ar ģimeni apmeklējam instrumentālu koncertu kādā no draudzēm un mēģinām pēc iespējas vairāk un kvalitatīvāk pavadīt laiku kopā.

VALTERS STŪRE

Man šķiet, ka svētku gaidīšana ir neatņemama svētku daļa. Brīnums notiek tad, ja mēs tam ticam un to gaidām. Šis ir laiks, kad gribas pēc iespējas nobremzēt ikdienas „steigas ratu", ar nelielu nostalģiju pārdomāt bijušo, atzīt kļūdas un ar klusu prieku sirdī ticēt, cerēt, mīlēt – vairāk nekā jebkad agrāk.

ANNA PĪLĀCE

Domāju, ka Adventes laika mieram un cerībai uz prātam neaptveramu brīnumu un mīlestību būtu mūsos jāvalda katru dienu, ne tikai tuvojoties Ziemassvētkiem, tomēr nevaru noliegt, ka šis laiks ir īpašs arī manā sirdī. Ceru un lūdzu, lai šogad Advente būtu īsts pārdomu laiks, kad es ļautu prātam norimt un tuvotos Dievam, kā arī spētu pieņemt Jēzus upuri ar visu savu būtību.

Baiba Nerževska

Vai putni kādreiz uztraucas,
kad spārnos tie paceļas,
ka tie skaļi atsistos
debess baltajos jumtos?

Vai cilvēks pakrītot
no tiesas nodomās,
ka pamats izgaist prot
un nebūs, pret ko
nokrist ceļos,
plaukstas nobrāžot?

Vai saule uztraucas par savu zeltu,
kas vasaras lietu spēj padarīt siltu,
par troni, kurā tā celta,
lai gan kronis austs no samta -
liesmas pavediena vīta?

Mēs mēdzam paklupt aiz savām ēnām,
vērojot putnus to spārnu dejā.
Kad saulei vēlme patverties mums saujā,
mēs gaismai ļaujam nogulties uz delnām.

Pat acīm esot ciet,
mēs jūtam sirdi gaismas pielietu,
pat ja saule noriet,
mēs esam gaismā tērpti bez šaubām -
ļaujiet to man šajā dzejā sniegt.

Neuztraucies,
bet uzticies
sveces liesmai,
dvēselē sietai.

O. Neilands

Mīkla bērniem - ZIEMASSVĒTKU BRĪNUMS

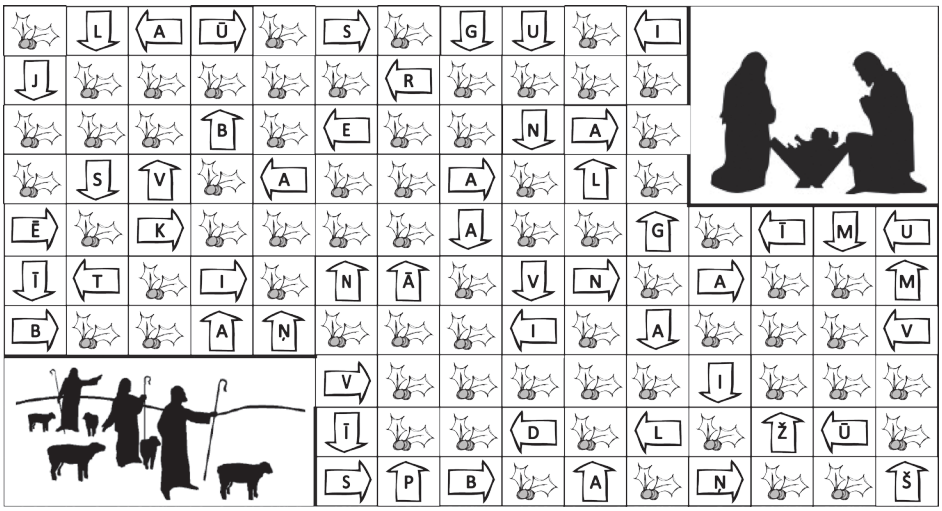

Dodies kopā ar ganiem uz Betlēmi meklēt brīnumu! Ja iesi bultiņu norādītajā virzienā (ikreiz taisni līdz nākamajai bultiņai), tad pa ceļam izlasīsi, ko par šo Mazuli teicis eņģelis.

Atbilde: „Vīnš valdīs pār Jēkaba namu mūžīgi, un Vīņa valstībai nebūs gala!" (Lk 1:33)

Anda Miķelsone

Klusa nakts, svēta nakts!
Visi dus; nomodā
Vēl ir Jāzeps un Marija,
Kūtī Dāvida pilsētā
Jēzus silītē dus.

Klusa nakts, svēta nakts!
Ganiem Dievs novēl pats
Dzirdēt eņģeļus slavējam,
Tuvu, tālu skandinām:
Kristus Glābējs, ir klāt!

Klusa nakts, svēta nakts!
Dieva Dēls, Tava acs
Mirdz mums dievišķā skaidrībā.
Nu ir dvēsele pestīta,
Jo Tu dzimis par mums.

Francis Grūbers, Jozefs Mors

Kāpēc dziesma „Klusa nakts, svēta nakts" ir kļuvusi par visu laiku iecienītāko korāli? Vai tas ir šīs dziesmas vārdu dēļ, kas ir – trausli, maigi, mīlīgi, liegi un tomēr dziļi? Vai melodijas dēļ, kas ir – tik mierpilna, tik neaizmirstama, tik viegli spēlējama?

„Klusa nakts, svēta nakts" ir klusa un apcerīga dziesma, kas aicināt aicina mūs uz meditāciju. Tās radītā gaisotne, ko piepilda šīs dziesmas liegie vārdi un melodija, veido it kā miera oāzi. Visi dus…

Tā aicina mūs pakavēties pie Marijas un viņas Bērna, jo nomodā vēl ir Jāzeps un Marija un kūtī Dāvida pilsētā Jēzus silītē dus.

Tu sajūti, kā ganiem Dievs novēl pats, un vari iztēloties, kā tas ir – dzirdēt eņģeļus slavējam, tuvu, tālu skandinām. Un tu sāc dziedāt kopā ar viņiem: „Kristus, Glābējs, ir klāt! Kristus, Glābējs, ir klāt!"

Kas ir Tas, kurš guļ šūpulī? Kur slēpjas šīs piedzimšanas nozīmīgums? Ko patiesībā mums vēsta šie svētki? Iespējams, „Klusa nakts" ir tik iemīļota tieši tāpēc, ka, ka tā mums ārkārtīgi vienkāršā veidā pasludina patiesību, kas izmaina visu: „Kristus, Glābējs, ir klāt! Kristus, Glābējs, ir klāt!"

Dziedāsim to atkal un atkal šajos Ziemassvētkos un ļausimies, lai tās maigais miers plūst pār mums un tās skaidrais apliecinājums atjauno mūsu garu, jo Tu, Kristu, esi dzimis par mums! Jo Tu dzimis par mums!

Autors nezināms; tulkojusi Līga Amata

2013. GADA OKTOBRA IEŅĒMUMU UN IZDEVUMU PĀRSKATS

Ieņēmumi, Ls:	
Kolektes	**2048**
Ziedojumi	**1883**
Mērķziedojumi *(Alfa kursam, jauniešu darbam, remontam u. c.)*	**1510**
Dzīvokļu izīrēšana un iznomātā zeme	**1010**
Ziedojumi par kristībām, laulībām	**60**
Ikgadējie ziedojumi jeb draudzes locekļu nodevas	**50**
Kopā	**6561**
Izdevumi, Ls:	
Algas *(9 darbinieki)*	**1759**
Nodokļi	**1380**
Kalendāri 2014. gadam	**620**
Maksājums LELB 1/10 daļa no ienākumiem	**425**
Dievnama zāles akustikas pētījums-mērījums	**299**
Kursa "Brīvība Kristū" nedēļas nogale	**250**
Remonta materiāli	**210**
Dzimšanas dienu apsveikuma kartītes	**166**
Avīzes "Jēzus Draudzes Dzīve" izdošana	**157**
Saimniecības preces, ziedi, reliģiskie izdevumi	**150**
Palīdzības pabalsti *(3 cilvēkiem)*	**110**
Elektrība	**88**
Degviela	**80**
Atkritumu izvešana	**35**
Sakaru pakalpojumi	**32**
Maināmie paklāji	**31**
Ziedojums "Jaunatnei ar misiju"	**30**
Bankas komisija	**20**
"Venden" ūdens	**14**
"Rīgas ūdens"	**13**
Apsardzes firmas pakalpojumi	**7**
Kopā	**5876**

SIRSNĪGI SVEICAM!

Aldonija Berga	**92**	(10.12.)
Ērika Krieviņa	**87**	(15.12.)
Rute Bērziņa	**86**	(20.12.)
Livarts Starks	**85**	(02.12.)
Vera Brencāne	**84**	(30.12.)
Dzidra Vija Lāce	**82**	(02.12.)
Māris Doze	**50**	(04.12.)
Dace Abakuka	**45**	(22.12.)

DIEVA DĀVANA

Sirsnīgi sveicam Ilzi un Juri Križanovskus ar meitiņas Santas piedzimšanu!

MŪŽĪBĀ

Jānis Andriņš
(19.10.1946.–10.2013.)

Dievkalpojumi
svētdienās plkst. 10.00
ceturtdienās plkst. 18.00

Lūgšanu stunda
svētdienās plkst. 9.15

Mācītāja Erberta Bikšes pieņemšanas laiks
trešdienās no plkst. 10.00 līdz 13.00
ceturtdienās no plkst. 16.00 līdz 17.30
no plkst. 19.30 līdz 21.00

Draudzes kanceleja atvērta
otrdienās no plkst. 14.00 līdz 20.00
trešdienās no plkst. 9.30 līdz 15.00
ceturtdienās no plkst. 14.00 līdz 18.00
piektdienās no plkst. 9.30 līdz 14.00
svētdienās – pirms un pēc dievkalpojuma
tālr. 67224123

Bibliotēka atvērta
svētdienās pēc dievkalpojuma

Svētdienas skola bērniem un nodarbības pieaugušajiem
otrdienās plkst. 18.30
bērnu korītis plkst. 17.30

Jauniešu vakari piektdienās plkst. 19.00

Kora mēģinājumi
pirmdienās plkst. 19.30
ceturtdienās plkst. 19.30

Māmiņu grupu nodarbības
1. grupa mēneša trešajā sestdienā
tālr. 29551294 (Edīte), 67377118 (Ilze)
2. grupa ik pēc 3 nedēļām plkst. 9.30
tālr. 29877268, 67934721 (Anda)

Draudzes namā, Dzirnavu ielā 118
Ārstu konsultācijas (tālr. 67210185)
pirmdienās no plkst. 10.00 līdz 13.00
otrdienās no plkst. 10.00 līdz 13.00
ceturtdienās no plkst. 14.00 līdz 17.00
Acu ārsts pieņem pēc pieraksta.
Pierakstīties pa tālr. 67210185, 29372676

Diakonija (tālr. 67220084)
otrdienās, trešdienās, ceturtdienās
piektdienās no plkst. 10.00 līdz 16.00

Drēbju kamera
otrdienās, ceturtdienās no plkst. 10.00 līdz 14.00
ceturtdienās – informācija par iespēju saņemt pārtikas produktus
Veco ļaužu aprūpe (tālr. 67220084)

Katru piektdienu pansionātā ir svētbrīdis, katra mēneša ceturtajā piektdienā – dievkalpojums.

Bērnu kristīgi izglītojošais centrs "JĒRIŅŠ"
(tālr. 67222698)

Konts ziedojumiem:
DNB konts: LV 94 RIKO 000 2013007985
Reģ. Nr. 90000084191

Baznīcas adrese:
Elijas iela 18, Rīga LV-1050
Tālr. 67224123
e-pasts: *info@jezusdraudze.lv*

Redaktore: Līga Amata **Korektore:** Inguna Puķīte
Izdevuma sagatavošanā piedalījās: Erberts Bikše, Vita Rudzīte, Alise Pīrāga, Lelde Kupce, Kārlis Liepkauls, Baiba Nevarževska, Inese Knipše, Laura Ceļmale
Dizains, maketēšana: Evija Godiņa

© *Jēzus Draudzes Dzīve* ir LELB Jēzus draudzes izdevums
Tirāža 800 eks. Izdevums iespiests SIA "Dardedze holografija"